

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urtos/6/2021
Identifikačné číslo spisu: 7221010728
Dátum vydania rozhodnutia: 28.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7221010728.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného W. C. P. F. S. Á. H. C. V., pre trestný čin znásilnenia podľa § 185 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákonníka Českej republiky, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. októbra 2021 v Bratislave sťažnosť odsúdeného W. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. septembra 2021, sp. zn. 4Ntc/16/2021, a rozhodol

rozhodol:

I.) Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 14. septembra 2021, sp. zn. 4Ntc/16/2021, z r u š u j e .

II.) Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného W. C., narodeného X. Z. XXXX v B., trvale bytom R. Č.. XXX, okres B., t. č. ÚVTOS Košice - Šaca na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 6. októbra 2016, sp. zn. 8Ntc/7/2016, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. februára 2017, sp. zn. 3 Urto 8/2016, z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 14. septembra 2021, sp. zn. 4Ntc/16/2021, rozhodol tak, že podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. v spojení s § 66 ods. 1 Tr. zák. a § 67 ods. 1 Tr. zák. žiadosť odsúdeného W. C. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom krajského súdu zo 6. októbra 2016, sp. zn. 8Ntc/7/2016, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 1. februára 2017, sp. zn. 3 Urto 8/2016, zamietol.

Súd skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmienené prepustenie, avšak nesplnil podmienku materiálnu. Z hodnotenia ústavu vyplynulo, že správanie odsúdeného bolo kolísavé; boli

obdobia, keď boli zaznamenané pozitívne skutočnosti, avšak boli aj obdobia s negatívnymi záznamami. Vzhľadom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ako aj závažnosť skutku, za ktorý si trest odňatia slobody vykonáva, súd očakával podstatne lepšie hodnotenie. Okrem toho, súd poukázal na tú okolnosť, že odsúdený nie je vyrovnaný s vykonávaným trestom, ľútosť vyjadruje len formálne, program zaobchádzania plní len čiastočne a aj jeho riziko recidívy je stredné. Ani ústav jeho podmiennečne prepustenie neodporučil.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený C. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú ale ani dodatočne neodôvodnil. Prokurátor Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátor“) sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Sťažnosť i kompletný spisový materiál boli najvyššiemu súdu predložené 18. októbra 2021. Následne najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Aj najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že odsúdený C. podmienky pre podmiennečne prepustenie nespĺňa. K formálnej podmienke treba dodať, že v konaní odsúdeného nešlo o obzvlášť závažný zločin podľa § 11 ods. 3 Tr. zák., ale len o zločin podľa § 11 ods. 1 Tr. zák. Z hľadiska posúdenia dotknutého trestného činu ako prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmiennečnom prepustení (§ 66 Tr. zák., § 67 Tr. zák.) je rozhodujúca právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia (a týmto rozhodnutím kvalifikačne použitého zákona iného štátu), ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií uvedených v § 10 a v § 11 Tr. zák. (forma zavinenia a trestná sadzba trestu odňatia slobody)..." (R 13/2016). Keďže konanie odsúdeného bolo v Českej republike kvalifikované podľa § 185 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákonníka Českej republiky s trestnou sadzbou 5 - 12 rokov (na Slovensku by bolo kvalifikované podľa § 199 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. s trestnou sadzbou 15 - 20 rokov), je zrejme, že odsúdený splnil podmienky pre podmiennečne prepustenie už po uplynutí dvoch tretín trestu. Iba z toto dôvodu súd napadnuté uznesenie zrušil a žiadosť odsúdeného zamietol s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ totiž išlo o materiálne podmienky, najvyššiemu súdu neostalo nič iné len sa stotožniť s úvahami krajského súdu, ktorý na podklade hodnotenia ústavu na výkon trestu skonštatoval, že správanie odsúdeného bolo kolísavé (na jednej strane bol za vzornú pracovnú morálku opakovane disciplinárne odmenený a na strane druhej bol disciplinárne trestaný za nepoužívanie ochranných pomôcok, nedostatočný pracovný výkon, neustrojenosť, prenášanie stravy na oddiel, prechovávanie nepovolených vecí a pod.). Uvedené v kombinácii s nekritickosťou k vlastnej trestnej činnosti a len čiastočným plnením programu zaobchádzania vzbudzuje vážne pochybnosti o tom, či odsúdený vo výkone trestu preukázal polepšenie.

K prípadnej recidíve aj najvyšší súd poukazuje na tú už krajským súdom referovanú okolnosť, že u odsúdeného ide o doposiaľ 11 x súdne trestanú osobu, ktorá bola 7 x vo výkone trestu odňatia slobody. A hoci za trestný čin proti ľudskej dôstojnosti je vo výkone trestu po prvýkrát, najvyšší súd v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zák. upozorňuje, že konanie odsúdeného (ktorý si násilím, ako aj bezprostrednou hrozbou

násilia vynútil nielen pohlavný, ale aj orálny a análny styk) by na Slovensku bolo (v jednočinnom súbehu) kvalifikované aj ako trestný čin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. (k tomu viď R 119/2014-II). Okrem toho, aj najvyšší súd zoberal na zreteľ stredné riziko zlyhania a absenciu akéhokoľvek vzdelania (odsúdený je nevyučенý a negramotný). Práve z tohto dôvodu, ako aj z dôvodu trestnej minulosti odsúdeného (ktorý sa už od mladosti dopúšťa majetkovej trestnej činnosti), najvyšší súd neuveril ním prezentovanému záujmu sa po skončení výkonu trestu zamestnať.

Na základe týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že odsúdený C. vo výkone trestu dostatočne nepreukázal polepšenie a ani v budúcnosti od neho nemožno očakávať, že bude viesť riadny život. Z týchto dôvodov súd (po odstránení vyššie popísaného pochybenia) jeho žiadosti o podmienené prepustenie nevyhovel.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.